

навчається достатньо велика кількість студентів (Луганська, Донецька, Дніпровська, Сумська та Запорізька);

– установалення дружніх зв'язків із керівництвом навчальних закладів для можливості їх залучення до інформованості школярів про заходи університету та потенційних бесід профорієнтаційної спрямованості за допомогою сервісу Zoom;

– проведення конкурсів наукових робіт серед школярів за напрямками підготовки ЗВО;

– значну перевагу, з точки зору передачі інформації про ЗВО, мають ті університети, які створили та активно використовують YouTube-канали. Тут серед лідерів – ХНЕУ ім. С. Кузнеця. Також використовують цей засіб, однак із меншим рівнем інтенсивності – НТУ «ХПІ», НФаУ та ХНУ ім. В.Н. Каразіна. На наш погляд, ефективність цього напрямку значно підвищиться, якщо під час підготовки студентів проводити серед них конкурс відеореклами спеціальності (ЗВО), а кращі роботи розміщувати на відповідному каналі. У якості тематики відеороликів можна запропонувати наступні: університет та його історія; спеціальності та напрями підготовки; навчальний процес та відпочинок студентів; наш гуртожиток; практична складова навчання (бази практики); спорт в університеті; наша гордість (ролики-інтерв'ю з випускниками ЗВО, що досягли певних успіхів); закордонний досвід наших студентів та ін.

УДК 347:330.341.1

Т.О. Тарасова, д-р екон. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

А.О. Черчата, канд. екон. наук, доц. (*ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури», Дніпро*)

КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНИХ РОЗРОБОК І ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ У КРЕАТИВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТІВ

У сучасних умовах господарювання Україна намагається створити сприятливе бізнес-середовище для залучення інвестицій та забезпечити зростання економіки держави за рахунок інноваційної складової. І в цьому процесі повинні бути задіяні усі інституції, а саме: система вищої освіти; інноваційні інтелектуальні технології; венчурне інвестування. Як свідчить світовий досвід венчурного інвестування,

класичні інноваційні розробки – стартапи – найчастіше зароджуються в університетському креативному середовищі і проходять усі етапи розвитку підготовки за різними програмами трансферу технологій і розвитку. Вони охоплюють не тільки науково-технічний прогрес, а й способи його впровадження в інноваційну економіку.

Якщо порівняти структуру венчурного інвестування у Європі з структурною венчурною мапою України, то спостерігається показова орієнтація на фінансове забезпечення інноваційних підприємств у сфері фінансових послуг, комунікацій, виробництва споживчих товарів та будівництві. Це свідчить про те, що венчурні фонди в Україні створюються під активи одного клієнта (фінансово-промислової групи) для реалізації короткострокових проєктів із середнім або низьким ступенем ризику, які дозволяють отримувати високі прибутки, на противагу довгостроковим і високоризиковим інноваційно-технологічним проєктам.

Вирівняти існуючу ситуацію на інституціональному рівні можливо завдяки створенню сприятливих умов для генерації бізнес-ідей та перетворення їх на інновації, які можуть бути затребувані інвестиційною спільнотою. Надійним сегментом для такої дифузії інновацій є наука і освіта, які є об'єктами методологічної діяльності, що спрямована на розбудову інституціональних формальних правил суспільства, і у сфері венчурного інвестування зокрема. За таких обставин університетська наука в Україні здатна примножити інноваційні здобутки, важливі для усіх сфер життя країни. Тут ми акцентуємо увагу на створенні та функціонуванні технопарків, які поєднують потенціал університетів, науково-дослідних структур, промислових підприємств та суб'єктів інноваційної інфраструктури регіонального загальнодержавного та міжнародного рівнів. Матеріали досліджень вказують на те, що за останні роки як в Україні, так і в усьому світі технопарки або територіально-виробничі наукові комплекси стали найбільш ефективною організаційно-економічною формою інтеграції науки і виробництва серед усіх інших інноваційних структур. В Україні вже створена система технологічних парків – діють 12, діяльність якої може слугувати одним із прикладів успішної реалізації державної інноваційної політики.

Особлива місія технопарку полягає в комерціалізації результатів наукових досліджень, винаходів вчених і фахівців, які вирішили зайнятися підприємництвом в науково-технічній сфері.

У цьому контексті під егідою Міністерства освіти і науки України було представлено каталог «Інноваційні розробки університетів та наукових установ», під якими розуміють результат

виконаної науково-дослідної роботи або самостійних ініціативних досліджень у вигляді новоствореної і/або вдосконаленої конкурентоспроможної технології, продукції або послуги, що істотно покращує структуру та якість виробництва і/або соціальної сфери, і яка захищена як об'єкт права інтелектуальної власності або реалізована через ліцензійний договір як ноу-хау.

Проте становить інтерес інформація про досвід університетів з комерціалізації інноваційних розробок і трансферу технологій на внутрішньому та зовнішньому ринках. Так, у національному університетському середовищі сформовано урбаністичну інфраструктуру підтримки інноваторів, яка включає бізнес-інкубатори, технопарки, фонди підтримки підприємництва, інформаційно-консультативні установи, бізнес-акселератори та школи стартапів. Вона підтримує життєзабезпечення стартап-проектів на початкових етапах їх існування, включаючи надання робочого місця, початкових інвестицій, технічної експертизи, послуг з коучингу, менторства і можливість долучитися до екосистеми – згуртованого співтовариства, об'єднаного спільними інтересами. Задля інноваційного розвитку регіону доцільно застосовувати кластерний підхід, який передбачає запровадження неформального інституту взаємодії, партнерства, співпраці, діалогу між зацікавленими суб'єктами. Виходячи із цього, запропоновано модель управління інноваційно-виробничого кластеру (ІВК) у формі державно-приватного партнерства у вигляді багатостороннього договірної об'єднання господарюючих суб'єктів без об'єднання вкладів, а саме: державних органів влади, навчальних закладів та наукових установ, професійних організацій, фінансових установ і приватних підприємницьких структур.

УДК 378.147:81'243

І.В. Удовенко, канд. філол. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

Л.А. Подворна, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

QR-КОД У МЕТОДИЦІ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ

Необхідність в інших нетрадиційних підходах до навчання очевидна в українських вищих навчальних закладах. 21 століття – вік передових цифрових технологій, що вимагає від сучасного фахівця значної перебудови у методиці викладання предмету. Сучасному студенту нецікаво весь робочий час проводити в аудиторії. Безліч